

# Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

## ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.  
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.  
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

## Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

## Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.  
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.  
rândul cu litere garmond.

## † Silvestru Moldovan.

(x) A murit un gazetar al Ardealului.

La groapă e petrecut de un mic grup de prieteni și de vechi colegi.

Cele patru scânduri, care ascund corpul fostului om al condeiului agitat, în curând se cufundă în noaptea pământului bun și primitor.

Afară e lumină și soare și miros de salcâmi înfloriți.

Și lumea mică se împrăstie. Dar, în adierile vântului primăvărat, pare că tot se mai aud cântările funebrele și glasurile celor doi preoți slujitori. În liniștea lugubră pare că tot mai răsună cuvântul veșnicului adio, rostit cu măiestrie de tânărul redactor al foii, unde odată muncise și răposatul acum dispărut...

Cine-i gazetarul, care ne-a părăsit? Ce-a săvârșit în viață? Ce calități avea?

Silvestru Moldovan a purtat totdeauna pentru țaranul român dela noi o dragoste, ce nu caută la câștig.

Ca gazetar a avut statornicia sufletească de a înfrunta furtunile cu orice preț. El n'a trecut în ceata acelora, cari dacă se izbesc de-o piedică serioasă, — uneori chiar neserioasă, — se înfășoară în mantaua prigoanelor și pleacă voioși peste plaiuri, să se adăpostească la distanță potrivită și să-și croiască acolo un rost de căldurică, un trai în huzur, care — dacă tocmai doreau — puteau să-l obție și aici, în dimensiuni poate mai cumpătate, dar mai pe dreptate.

Scriitor cu talent uimitor n'a fost Silvestru al nostru. Scrierile lui, drepte și cumpanite, politice și nepolitice, nu prezintă nimic extraordinar. Era însă, în timpul de azi, cu adevărat om extraordinar întru a munci și a persista în hotărârea de a ridica pe ai săi aici, acasă, unde știa foarte bine că nu-i surâd desmierdările, nici retribuțiile neamului așa de puțin recunoscător pentru oamenii ce nu se înghesuiesc.

Câtă vreme a trăit între noi, oare ce fel de perspectivă i se deschidea? Perspectiva ori căruia ziarist român din vremile noastre: năcazul, sărăcia și casa de nebuni.

O părțică dintr'un premiu academic divizibil nu era răsplata cuvenită robului de zi și de noapte al scrisului. Calitățile de caracter, ale unei personalități în felul lui Silvestru Moldovan, sânt adevărat, mai pe sus de poftele trecătoare. Cu toate acestea, activitatea lui neîntreruptă pentru des-

teptarea mulțimii și jertfele grele ce a îndurat, meritau de sigur alt fel de atențiune.

Omula dela tribuna presei n'a aspirat la remunerări bănești, căci era nu numai gazetar convins, ci în aceeași măsură și pedagog instruit. Bucuria și remunerația o găsea în plăcerea de a contribui la educarea poporului cu toată credința și dragostea: folosul stomacului propriu pierrea din vederea lui, și puterea duhului său o jertfea mereu pentru alții.

Dacă voi, tinerilor, ați pribegi prin ținuturile poetice ale țării noastre; dacă ați descrie — fie și numai pe seama voastră — locurile văzute și ați povesti legende populare cu adânc înțeles legate de ele, — cum obișnuia neobositul Silvestru Moldovan, — poate nu v'ați hotărâ pe ușor să treceți frontiera și să alergați prin orașe bătând la uși, unde cam de multă vreme nu vi se mai simtește trebuința.

Voi, băieți tineri și ieșiți din școale, dacă aveți în inimă schintea dragostei pentru pătura neajutorată din jurul vostru, gândiți-vă când și când la țaria sufletească a lui Silvestru Moldovan.

Apropiati-vă cu toți de gazetarul, care doarme somnul fără sfârșit în marea singurătate din preajma Dumbrăvii Sibiului, și spuneți-i că-i țeseți mai departe stofa sănătoasă a visurilor sale ideale.

Alt fel de răsplată, alt fel de recunoștință Silvestru Moldovan nu vă cere.

## Reformarea statutului organic.

De Gh. Tulbure, asesor cons.

### II.

Dela votarea statutului organic a trecut aproape o jumătate de veac. În răstimpul acesta fără îndoială lumea a progresat pe toate terenele și sub toate aspectele civilizației. Noi împreună cu așezămintele noastre religioase și culturale de bună samă încă nu vom fi rămas cu desăvârșire staționari. Naște acum întrebarea: principiile conducătoare ale lumii de astăzi, în intervalul acesta, s'au schimbat oare în așa măsură, încât legea fundamentală a bisericii noastre autonome să nu mai corăspundă spiritului timpului prezent și condițiilor de progres?

Din acest punct de vedere am dori să știm, cari părți sau norme din statutul organic nu mai stau la nivelul timpului modern și cari tendințe spre progres sunt sugrumate în cătușele legii fundamentale a bisericii noastre?

Înșiși reformatorii, cari în numele cerințelor progresului solicită modificarea statutului organic, nu ne spun

în mod apriat și documentat despre cari părți sau paragrafi din statutul organic s'au convins în practică, că ar constitui o stavilă pentru progresul întregului organism al bisericii, — dacă nu cumva vom înțelege aici pașnicul și inofensivul scaun protopopesc, pe care unii vor să-l desființeze cu orice preț. «Binevoitorul» bisericii se mulțumește se constată în chip vag și sumar, că «câteva puncte ale statutului organic trebuie supuse unei corecturi, căci au devenit în contrast cu spiritul timpului și împiedecă biserica să ajungă la o dezvoltare mai perfectă, mai plină de viață și la o autoritate mai impunătoare (?)».

Dimpotrivă. Părerea noastră este, că principiile și normele depuse în statutul organic stau și astăzi la un nivel mult mai avansat, decât unii din comentatorii lui, cari solicită între altele micșorarea numărului deputaților pentru sinod și congres, fără să-și dea seama, că ideea aceasta stă în flagrantă contradicție tocmai cu principiul progresului și al democrației liberale, care a prezidat la alcătuirea statutului organic.

Se știe doar, că cu cât constituția unui stat, de pildă, admite pentru elementele constitutive un teren mai larg de reprezentare și de validitate în forurile legislative, cu atât are ea o formă mai liberală și mai modernă. Și cu cât o corporațiune legislativă, justițiară sau administrativă, este mai restrânsă la număr, cu atât stă ea mai departe de liberalism și mai aproape de absolutism.

Sub raportul acesta constituția bisericii noastre depusă în statutul organic am putea spune, că este superioară multor constituții de ale statelor moderne. Cele 2½ milioane de credincioși din mitropolia noastră sunt reprezentate în congres prin 90 deputați. Aplicând aceeași măsură, cele 20 milioane de cetățeni ai țării noastre ar trebui să fie reprezentate în cameră, nu prin 400 și ceva, ci prin cel puțin 720 deputați. Evident deci, că constituția bisericii noastre este în principiile și temeiurile ei mai liberală și mai democratică decât constituția țării și a multor altor state constituționale.

A veni acum și în numele postulatelor progresului a declara de învechită această lege fundamentală și a propune să se reducă numărul reprezentanților clerului și poporului în corporațiunile superioare bisericești înseamnă, după părerea noastră, a confunda realitatea cu aparența, progresul cu regresul, și înseamnă mai ales a veni în contradicție cu însuși principiul din care ai pornit.

Rămânând la principiile și direcțiile generale — pentru că aici nu poate fi vorba de amănunte — în adevăr nu putem înțelege, cari tendințe spre progres și cari avânturi spre validitate individuală sau colectivă sunt înăbușite prin formele de organizație ale bisericii noastre, în care fiecare credincios se bucură de cele mai largi drepturi constituționale și în care unul

și acelaș membru poate să ocupe loc și să aibă vot decisiv în toate corporațiunile existente, de jos, dela comitetul parohial, până sus, la consistorul mitropolitan? O astfel de organizație, în care părțile constitutive se bucură de autonomie proprie și se pot dezvoltă liber, în măsura puterilor lor, iar organelor de jos le stă calea deschisă să urce toate treptele organismului, așa credem, că oferă toate condițiunile și mijloacele unui progres normal și sănătos. *Libertatea de gândire și de acțiune* este doar nu numai o condiție indispensabilă a propășirii, ci în acelaș timp și un însemnat factor de evoluție.

În urmare, oricât de moderni ne-am trudi să fim, nu putem spune, că statutul organic ar avea norme învechite și stând de-a curmezișul în calea progresului «administrației și disciplinei bisericești», care în parantez fie zis, se face după regulamentele și normativele de procedură specială.

Nu înțelegem prin aceasta, că legea fundamentală a bisericii noastre ar fi infalibilă, sau că biserica peste tot trebuie închisă ermetic și ferită de reforme și înnoiri, potrivite cu duhul vremurilor. Nu judecăm rostul bisericii «sub specie aeternitatis» și admitem chiar, că normele administrației noastre bisericești *cu vremea* vor suferi și ele anumite schimbări de amănunt, dupăcum și până aici s'au adaus statutului organic câteva mici suplamente.

Ceeace trebuie să accentuăm însă, — și în punctul acesta suntem de acord cu vederile unora dintre polemisti, — este, că statutul organic în forma sa actuală nu constituie nici decât un zăgaz pentru progresul administrației sau al disciplinei bisericești și că o eventuală complectare parțială a lui nu se poate privi ca o trebuință iminentă și indispensabilă pentru primenirea sau modernizarea vieții bisericești.

Examinând însă mai deaproape seria modificărilor și complectărilor sulevate de «binevoitorul» bisericii vom constata, că partea cea mai mare a acestor modificări, cum sunt: eliminarea încunoștiințării prealabile la guvern, reducerea numărului deputaților sinodali și congresuali, prelungirea la șase ani a perioadei pentru corporațiuni, ștergerea scaunului protopopesc etc. — nu sunt de natură de a contribui în chip *esențial* la asigurarea progresului administrației, atât de mult accentuat de propunător. Iar cât privește celelalte modificări preconizate, — congresul să se țină anual, consistorul mitropolitan să se întrunească lunar, înlocuirea episcopului în caz de boală îndelungată sau de absolută neputință, înmulțirea protopopiatelor, controlarea prin comisari a oficiilor protopopești, propagandă religioasă etc., — toate acestea, încât s'ar dovedi de necesare, se pot introduce foarte bine în cadrele normelor existente, deci fără să fie trebuință a se schimba *nici o iotă* din statutul organic!



Intr'un punct însă trebuie să le dăm reformatorilor noștri toată dreptatea. E chestiunea înființării nouelor episcopii, pe care «binevoitorul bisericei» o privește cu drept cuvânt de «cel mai momentuos postulat de complectare a organismului bisericeii».

Înălțarea a două sau trei foculare nouă de viață bisericească și de cultură religioasă românească ar fi în adevăr o reformă, care între împrejurări normale ar avea darul să înălțarească organismul bisericeii, promovându-i circulația sângelui. Ideea acestei complectări nu pornește însă dela reformatorii zilelor noastre, ci am moștenit-o cu toții dela mitropolitul Șaguna, care dupăcum se știe ne-a lăsat și un fond special, ca bază pentru înfăptuirea acestui gând superior, cu care marele nostru organizator s'a coborât în groapă.

Și ce am făcut noi, epigonii, de atunci până astăzi, va să zică în răstimp de 47 ani, pentru realizarea acestui ideal? Am depus banii la bancă, pentruca să crească, iar sinoadele și congresele au luat concluze peste concluze, până când chestiunea episcopilor a ajuns să samene perfect cu povestea lui Cocoșu-roșu.

Nu voim să ne avântăm la pronunțarea unor osânde sau rechizitorii, nici să presupunem, că problema nouelor episcopii n'ar avea între factorii hotărâtori ai bisericeii aderenți sinceri și adânc pătrunși de importanța ei cardinală. Din demersurile făcute până acum impresia generală este însă, că întreagă gălăgia desfășurată în jurul acestei chestiuni s'a făcut mai mult de dragul principiului: ut aliquid fecisse videatur.

Să sperăm însă, că viitorul apropiat va fi mai steril în vorbe și mai roditor în fapte....

În rezumat se face evident, că cu excepția problemei nouelor episcopii, modificările și complectările preconizate de reformatorii statutului organic nu constituie o adevărată pârghie pentru propășirea organismului bisericeii. De altă parte acestea modificări, chiar dacă s'ar accepta în întregime, sunt departe de a acoperi adevăratele lipsuri și nevoi ale vieții bisericești de astăzi.

Nu este scopul nostru să înfățișăm, în cadrele acestor reflecții generale, adevăratele nevoi și neajunsuri, cari după părerea noastră stau în calea progresului așezămintelor noastre bisericești. Vremile de uriașe frământări și prefaceri istorice, cari se strecoară pe dinaintea ochilor noștri, nu le aflăm potrivite pentru vânturarea unor mărunte probleme de viață internă bisericească.

Ținem numai să accentuăm, că dacă dorim să aducem în armonie viața bisericească cu evoluția socială și culturală, atunci nu formele constituționale și nu paragraful statutului organic va trebui să-i modificăm, ci să întărim fondul și să primenim atmosfera sufletească a vieții bisericești.

Nu de coajă să ne îngrijim, ci de sâmbure!

Nu suntem nici decât adversari ai reformelor și credem, că nu putem fi socotiți de reacționari, sau dușmani ai progresului. Vorbind însă de primenirea sau modernizarea vieții administrative a bisericeii, ne cugetăm mai ales la o *renaștere a vieții spirituale* din biserică, la o înnoire a felului ei de cărmuire, care s'o facă stăpână asupra sufletelor și asupra tuturor manifestărilor vieții credincioșilor ei.

Autonomia, obținută prin sancționarea statutului organic, a împrumutat bisericeii noastre ortodoxe înfățișarea unei puternice fortărețe, în mijlocul căreia statutul organic se înalță ca un splendid palat de marmură. Ar fi greșit să credem, că împodobind esteriorul acestui palat cu feliurite tirade de ornamentație am întărit reduta bisericeii. Și ne-am înșela pe noi înșine dacă am crede, că astupând cu tenciuială câte o mică spărtură imaginară din zidurile cetății, sau căutând să o ascundem de privirile adversarului, am făcut-o inexpugnabilă.

Să luăm mai bine pildă din experiențele războiului actual și să ne întărim cu șanțuri adânci în lăuntrul zidurilor ei, să ne strângem rezerve de energie sufletească și să ne antrenăm bine armata — clerul și poporul, — pentruca să poată rezista unui asediu oricât de îndârjit.

Suprema noastră datorie în aceste zile de generală primenire este, ca și în calitatea noastră de fii ai bisericeii să stăm la nivelul situației. Când se va trata prin urmare de sacrificiile aduse pentru apărarea țării, când se va cere răsplata morală a sângelui vărsat, noi nu numai că n'am sta la nivelul situației istorice, ci am fi deadreptul ridicoli, dacă — urmând sfatul «binevoitorilor bisericeii» — ne-am mulțumi cu câteva șuruburi nouă la mașinăria administrației noastre bisericești.

Postulatele noastre de ordin bisericesc, cultural și național, vor trebui să fie mult mai avansate pentruca să stea în raport direct cu mărimea enormelor sacrificii de sânge ale celor mai viteji și totdeauna credincioși ostași ai «înălțatului împărat», purtător al coroanei Sf. Ștefan.

Iar dacă dorim adevăratul progres al bisericeii, va trebui înainte de

toate să ne curățim simțirile, să ne înnoim sufletește, să ascultăm adânc povața a rosturilor ei dumnezeiești și s'o cărmuim cu gânduri curate spre orizonturi mai largi și mai luminate...

## Puterea ofensivă a Rusiei.

Părerii nouă.

Același autor, care a scris articolele publicate în numărul premergător ai ziarului nostru, intitulat «*Puterea ofensivă a Rusiei*», își spune de nouă părerea asupra puterii armate rusești, acum, după înfrângerile pe cari le-au suferit Rușii în Galiția, ajungând la concluziunea, că armata rusă nu a mai poate lua acuma cu succes, ci trebuie considerată de bătută. Interesantele sale părerii nouă sunt următoarele:

«În articolele intitulate «*Puterea ofensivă a Rusiei*» am căutat să dovedim cu argumente, că puterea ofensivă a Rusiei a fost zbrobită. Evenimentele ne-au dat dreptate. După ce am scris acele articole, Rușii nu au mai încercat decât o singură mișcare ofensivă, care și dânsa, ca și cele anterioare, a fost nimicită. Nici această ofensivă nu ar fi putut avea loc, dacă garnizoana cetății Przemysl nu ar fi fost nevoită să se predea din cauza lipsei de aprovizionări. Dar așa fiind, armata de investire dela Przemysl devenind disponibilă, Rușii încercară ultima lor sfortare și atacară cu înverșunare linia Carpaților, unde avură pierderi de mai bine de 500.000 oameni și nu au câștigat de cât relativ foarte puțin.

Astăzi vedem, că ei au pierdut acest câștig și ceva mai mult, ei pierd aproape întregul avantaj al campaniei din Galiția. Ne vine adevărat vestea unei mari victorii germano-austriace, pe malul oriental al Sanului. Armata 8-a rusească distrusă, 15.000 prizonieri valizi și 36 tunuri capturate. Restul armatei rusești ce se găsea la ost de Przemysl în plină fugă și urmărită de aproape.

Cum în rândul trecut am afirmat, că puterea ofensivă a armatei rusești este nimicită, așa afirmăm astăzi, că *puterea defensivă a armatei rusești este înfrântă*. Atunci ne-am bazat pe anume argumente, cari în mod logic ne arătau, că Rușii nu mai erau capabili de ofensivă. Astăzi ne bazăm în afirmația noastră, pe lângă tot aceleași argumente, a căror origine a devenit de atunci și mai acută în armata rusească, și pe faptele palpabile, adică pe evenimentele ce s'au desfășurat de 20 zile încoace.

Mișcarea ofensivă a trupelor aliate sub comanda generalului Mack-

ensen, cu energia și iuteala cu care a fost pronunțată, nu ar fi putut să fie de cât un succes parțial, dacă Rușii ar mai fi fost capabili de defensivă. Ne întrebăm, de ce? Foarte simplu. Între punctul de pornire a mișcării ofensive germane și linia pe care Rușii au fost fugăriți se găsesc patru linii de oprire, cu o valoare defensivă indiscutabilă de mare: Dunaiețul, Wisloka, Wislokul și Sanul. Pe fiecare din aceste linii defensive Rușii aveau organizate pozițiuni defensive puternice; nu trebuiau de cât să fie ocupate de trupe hotărâtoare să reziste până la cel din urmă, dar să aibă și materialul de războiu, armamentul, munițiunile și aprovizionările necesare.

Admitem, că primele din aceste pozițiuni nu au putut fi menținute, din cauza energiei și a repeziciunii cu care s'a pronunțat ofensiva germană. Dar pentru ocuparea pozițiunii de pe malul oriental al Sanului acest argument pierde toată valoarea sa. Au trecut 20 zile, deci Rușii au avut timp mai mult decât suficient pentru a aduce trupe proaspete, necesare să ocupe poziția de rezistență de pe San, în spatele căreia armata bătută s'ar fi reorganizat și ar fi mărit astfel numărul apărătorilor. În orice caz Sanul este un obstacol foarte serios și absolut în favoarea apărătorului.

Nu credem, că va exista cineva, care să susțină, că Rușii nu au adus trupe proaspete pe San, căci ar fi să aibe o idee prea inferioară de conducerea rusească, și nici nu este admisibil așa ceva; chiar stagnarea ofensivei germane timp de aproape 6 zile o dovedește, căci numai trupele rusești, fugărite timp de 15 zile pe o distanță de 170 kilometri, fără ajutor de trupe proaspete, nu ar fi fost în stare să opună rezistență nici pe San. Deci trupe proaspete *au fost*; obstacolul serios *a existat*; poziția pe acest obstacol a fost organizată, dar armata 8-a rusească a fost nimicită, obstacolul luat și ofensiva germană înaintează victorioasă la ost de Przemysl.

Ne întrebăm, care este cauza? Nu este alta de cât aceea, că *puterea defensivă a Rusiei este înfrântă*. Faptele au dovedit-o și argumentele afirmațiunii noastre sunt identice cu acele aduse când am prezis sfârșitul ofensivei rusești. Ceva mai mult: factorii cari compun puterea unei armate și cari atunci ne păreau insuficienți în armata rusească pentru o ofensivă, astăzi au pierdut și mai mult din valoarea lor. Lipsa de trupe bine instruite, lipsa de ofițeri de carieră și buni conducători, pierderile enorme de armament și lipsa complectă de

## FOIȘOARĂ.

### Cauzele distrugerii Ierusalimului.

— Din englezește —  
de preotul Gheorghe Henția.  
(Urmare.)

Titus ar fi dorit din inimă să pună capăt scenei acestora înfrângătoare și asta ar fi scăpat Ierusalimul de împlinirea întregii osânde. El era cuprins de spaimă când a văzut cadavrele îngrămădite pe tot întinsul văii. Stând pe creasta muntelui Olivet privea încântat asupra templului și dote porunce, ca să nu se clătine nici o piatră din el. Înainte de a încerca, să iee în posesiune cetatea, el făcu un apel către Jidovi, ca aceștia să nu-l silească a păta cu sânge locul sfânt. Dacă ei ar eși afară și s'ar lupta pe ori-care alt loc, nici un Roman nu va viola sfântenia templului. Însuși înțeleptul bărbat Iosif, într'un apel foarte elocvent îi rugă, să se predea, pentruca astfel să se poată salva pe sine, orașul și locul lor de rugă. Însă cuvintele lui au avut ca răspuns numai blăstemuri; săgeți erau aruncate spre cel din urmă mijlocitor omenesc.

Zadarnice au fost toate încercările lui Titus, pentruca să salveze templul. Urmul mai mare decât el a fost declarat, că *nici o piatră nu va fi lăsată d'asupra celeilalte*.

Încăpăținarea oarbă a conducătorilor Jidovilor și crimele scârboase comise în acest oraș au produs între Romani indignare și îngrozire, și Titus la fine s'a decis a lua templul cu asalt. El cu toate acestea n'a intenționat distrugerea lui, în sensul acesta a și fost dată comanda. Aceasta comandă însă n'a fost luată în seamă; căci dupăce el s'a retras peste noapte la cortul său, Jidovii, eșind afară din templu, au atacat pe soldații romani. Pe când ei se luptau, un soldat a aruncat prin o deschizătură în una din salele templului foc și imediat încăperile captivate cu cedru au fost puse în flăcări.

Titus însoțit de generalii și legionarii săi, a alergat repede la acest loc, poruncind soldaților, să stingă focul. Și astădată porunca lui a fost nerespectată. În furia lor soldații alergau din sală în sală, punând pretutindeni foc, și apoi măcelăriră cu sârbile pe toți, ceice-și luară refugiu în templu. Pe scările templului curgea sângele ca apă. Mii peste mii de Jidovi pieriră. Pe deasupra sgomotului produs de luptă se auziau voci strigând: «Iehabod! Mărirea s'a depărtat!»

Lui Titus i-a fost imposibil a înfrâna furia soldaților. El intră cu ofițerii lui în templu, unde rămâne uimit de splendoarea lui. Mai înceară cu ultima sfortare, să aducă pe soldați la ascultare, însă toate au fost zadarnice. Tot fără rezultat au fost și încercările centurionului Liberalis, pentruca cu bățul său să aducă pe soldați la supu-

nere, căci aceștia, cuprinși de furie contra Jidovilor, de excitarea sălbatică a luptei și de nesațioasă speranță de jăfuire, nu mai cunoșteau respect nici față de împărat. Soldații vedeau toate cele din preajur lor strălucind de aur la luminile sălbatice ale flăcărilor. Ei credeau, că comori necalculabile stau ascunse sub altar. Unul dintre ei, fără să fie observat, a îndesat o materie aprinsă între țâțanile ușii, de unde într-o clipă a luat întreg edificiul foc. Fumul și flăcările au silit pe ofițeri, să se retragă și edificiul nobil a fost lăsat în grija sortii.

Aceasta a fost pentru Romani o priverște înfrângătoare. Cum va fi fost ea oare pentru Jidovi?...

Întreg vârful colinei, care domnea peste oraș ardea ca un vulcan și una după alta edificiile de pe ea se prăbușeau în abis. Acoperișele de cedru păreau a fi niște pânze de flăcări; vârful tunurilor aurite apăreau ca niște ascuțituri de lumină roșie; turnurile cu grilaje asvârleau jos columne mari de flăcări și de fum. Flăcările iluminau colinele din jur, pe cari se puteau observa grupuri întunecate de locuitori, cari urmăreau cu o spaimă de moarte progresul distrugerii. Zidurile și înălțimile părții de sus ale orașului erau acoperite cu fețe, dintre cari, unele palide, cuprinse de egonia disperării, iar altele întunecate de răsunare fără folos. Strigătele soldaților romani, cari furnicau între zidurile și vetele insurgenților, cari periau la flăcări,

se amestecau cu urletele focului și cu sunetele cauzate de rostogolirea lemnului aprins. Ecorile muniilor răspundeau ori readeau sbierătele poporului de pe înălțimi; totul dealungul zidurilor răsună de strigăte și vâerări. Oamenii muribunzi din cauza foamei își reasumau puterile ca să mai scoată un țipet de spaimă și de desperare.

Măcelările din lăuntru erau mai îngrozitoare decât spectacolele din afară. Bărbați și femei, bătrâni și tineri, insurgenți și preoți, cei-ce s'au luptat și cei ce se rugau pentru milă au fost prefăcuți în bucați, numărul celor uciși întrecuă mult pe al ucigașilor. Legionarii aveau să treacă peste grămezi de morți pentru a duce în deplinire devastarea.

Îdată după distrugerea templului orașul întreg a căzut în mâinile Romanilor. Atât orașul, cât și templul au fost nimicite până în fundament și locu, unde a stat casa sfântă, a fost «arat ca o țarină».

Urmările acestui măcel au fost, că mai mult de un milion de oameni zăceau în grămezi prin casele și străzile pustiite ale orașului. Supravețuitorii au fost: unii duci ca prizonieri, alții duși la Roma, pentru a fi aruncați în amfiteatre fiarelor sălbatice. Cei-ce au putut scăpa din mâinile Romanilor, s'au împrăștiat ca călători fără patrie prin toate țările. (Va urma.)



*munizioni, ne face să afirmăm din nou, că puterea defensivă a Rusiei este înfrântă.*

Astăzi avem spectacolul inferiorității flagrante a triplei înțelegeri, căci pe când puterile centrale nu cereau de cât neutralitatea din partea statelor nebeligerante, tripla înțelegere prin amenințări și promisiuni cere ajutorul acestor state.

Grație celor spuse mai sus vom avea în curând spectacolul unei Rusii îngenuchiate,

cute la o depărtare numai de 50 de pași dela regele italian.

Despre România se credea, că are să imiteze pe Italia și se între și ea în acțiune. Ultimele știri ne spun însă, că România rămâne neutrală și pe mai departe. Tot neutrală rămâne și Bulgaria.

## NOUTĂȚI.

### Din România.

#### Crisă în partidul conservator.

În sânul partidului conservator din România a izbucnit o criză gravă, care probabil va duce la desbinarea partidului. Lucrurile s-au întâmplat astfel: Șeful acestui partid, domnul Al. Marghiloman, a manifestat în politica externă afecțiuni pentru puterile centrale, nu pentru puterile din tripla înțelegere. Un membru marcant al partidului conservator, domnul Nicu Filipescu, e însă mare prieten al antantei, și astfel a căutat se restorne pe dl Marghiloman din șefie. A cercat întâi în comitetul executiv al partidului, dar aci a ramas în minoritate. A spus atunci, că votul comitetului nu numără. Congresul trebuie să se pronunțe! S'a convocat deci și congresul, și din 316 de membri ai congresului 206 au subscris o moțiune, în care s'a votat încredere dlui Marghiloman. Acum însă dl Filipescu a întors de nou foaia și a zis, că nu congresul alege pe șeful partidului, ci comitetul executiv. Comitetul apoi cu 34 voturi contra 32 a încredințat în mod provisoriu cu conducerea partidului pe domnul Ioan Lahovari. Partidul conservator din România are acum doi șefi, unul al congresului, altul al comitetului. Și astfel de desbinări se fac în zilele cele mai grele prin cari trece, nu numai România, ci românismul întreg! Ambițiile personale n'ar putea se fie subordonate intereselor mari românești?... Ori se fie ura și a pizmei răutate mai mare decât iubirea de neam la unii dintre bărbații de stat ai României? Să se gândească bine, că în aceste zile de mari prefaceri nu e vorba numai de țara lor, ci de soarta întregului neam românesc.

## Războiul.

Situația pe frontul dela apus e tot cea veche: Francezii atacă, iar Nemții resping cu energie toate atacurile. Într'un singur loc au înaintat puțin Francezii, au pus mâna pe un sat (al lor propriu de altcum), din care o mare parte se afla de o lună în posesiune franceză. Pentru restul satului au trebuit deci se lupte Francezii o lună întreagă.

În Galiția lucrurile continuă a se desvolta în favorul nostru. La Nistru Rușii au pierdut earăși din teren. Trupele noastre cari urmăresc mereu pe dușman, au ocupat linia Kulatowce-Krosow, au intrat în orașul Stanislau, părăsit de Ruși și înaintează spre Halici. Mai multe mii de Ruși au ajuns în captivitate la noi. Rușii evacuează Lembergul, semnul, că se simțesc prea slabi pentru a-l apăra. Peste câteva zile trupele noastre vor recuceri și ocupa și Lembergul.

Un mare balon italian a fost nimicit de un aeroplan austro-ungar, iar o divizie italiană, care voia se iee un cap de pod, a fost bătută de trupele noastre. Italienii au trebuit se fugă, lăsându-și tunurile pe câmpul de luptă. Pe alte locuri asemenea au fost respinse atacurile Italianilor. Regele Italiei se află la front, pe câmpul de război. O granață de ale noastre a căzut în una din zilele tre-

**Convocarea dietei croate.** Prin rescript regesc dieta croată a fost convocată pe 15 Iunie n. c. în sesiune extraordinară de război la Zagreb. E necesară întrunirea ei pentru votarea indemnării și pentru votarea legii referitoare la prelungirea învoelii financiare dintre Ungaria și Croația. Vor mai fi apoi și alte obiecte urgente, cari vor fi discutate în dieta, care după rescriptul regesc e a țărilor: Croația, Slavonia și Dalmatia.

**Consiliu comun de miniștri.** Mercuri s'a ținut în Budapesta consiliu comun de miniștri, la care au participat miniștrii de resort și prim-ministrul din Austria, apoi prim-ministrul nostru cu mai mulți miniștri. Din faptul, că miniștrii comuni n'au participat la sedință se poate deduce, că vorba a putut să fie în acest consiliu numai despre afaceri economice și despre regularea lor în felul, ca să corespundă intereselor ambelor state.

**Regele Greciei e mai bine.** Cu toată că a fost de nou operat, Regele Constantin al Greciei e acum sfârș de ori ce primejdie și medicii sunt siguri, că în curând se va însănătoșa de tot.

**Dela „Academia Română“.** Mercuri a ținut sedință publică „Academia Română“ din București, cu care ocaziune pârîntele Dr. Ioan Lupas, membru corespondent al Academiei, a făcut comunicări istorice despre episcopul Vasile Moga și profesorul Gheorghe Lazar.

**Băile din Ocna.** Dela inspectorul băilor de sare din Ocna primim informația, că lacurile și putinile stau la dispoziția publicului până la orele 7 seara (nu până la 6 numai, ca mai înainte) și astfel Sibiienii pot merge la Ocna cu trenul dela 5 după amiază și se pot reîntoarce la orele 9 sara. Este de altcum speranță, că trenurile speciale pentru Ocna vor începe în curând se circuleze de nou.

**Războiul pe mare.** Din Viena se scrie, că în Mai 1915 submarinele germane au torpilat și cufundat în apele britice 104 vase comerciale, în bună parte engleze. Cu toate acestea Anglia, în prada furiei, nu voiește pace. Și așa submarinele lucrează mai departe.

**O statuă a lui Cristos.** Din Cracovia se scrie următoarea întâmplare: Într'unul din tranșeele, în care se adăposteau doi ofițeri poloni, a izbit o granață. Nu încăpea înăoi, că explozia a sfărmat în bucăți pe ambii ofițeri. Dar, spre uimirea tuturor, militarii amândoi au scăpat întregi din șontul, în care plini de mirare au zărit deodată o statuă reprezentând pe Mantuitorul când împărtășește binecuvântarea. S'a constatat, că lovitură de tun a scos din pământ statueta, care probabil fusese îngropată înainte cu mulți ani în locul acela. Întâmplarea interesantă este povestită acum din gură în gură la trupele aflătoare pe acolo.

**Voluntari din casa domnitoare.** Fiii arhiducelui Leopold Salvator, al ducelui Rainer născut în 1895 și arhiducele Leopold născut în 1897, s'au înrolat ca voluntari în arma artileriei.

**Concert la Unicum.** La concertul dela Unicum, anunțat pe Sâmbătă în 12 Iunie n., își dau concursul următoarele persoane din Sibiu: doamnele Victorina Phleps și Maria Ott, domnii Ionel Crisan, Wilhelm Orendt, Gustav Koricansky, Dr. Crețu ș. a.

Pe seama prizonierilor. Prin mijlocirea Crucii Roșii române din București au sosit la Budapesta 12 lăzi dela Petrograd. Zece lăzi, date de Crucea Roșie rusească, și două lăzi dăruite de țarina Alexandra Feodorovna, conțin cărți de rugăciuni și albituri pe seama prizonierilor ruși dele noi. Alte 12 lăzi s'au trimis prizonierilor ruși din Austria. Este primul transport de acest fel sosit din Rusia în monarhia noastră.

**Tăceți perfizi.** Pe listele de bucate, în restaurante veneze și berlineze, macaroanele italiene au primit nimirea de „tăceți perfizi“. Consumația este dintre cele mai animate.

**Pentru cei orbiți în război.** a contribuit o societate de cărți dintre răniții „școlii de cadeți“ din loc suma de cor. 1.12.

**Preoți la front.** Din Roma se vestește, că un decret regal cheamă la arme, ca și în Franța, pe clerici și preoți. După terminarea instrucțiunii militare preoții și clericii italieni vor fi trimiși la front.

**Circulează mai departe.** Biroul de presă al ministrului președinte ungar anunță, că guvernul n'a luat nici o măsură pentru a înlocui banii de argint și de nichel cu moneta nouă. Bani mărunți de până acum vor circula și mai departe.

**Bani mărunți ascunși.** Poliția din Oradea mare, având în vedere că banii mărunți dispăreau tot mai mult din circulație, făcând cercetări la câteva persoane și a găsit bani de aramă, argint și nichel în grutate de opt mii chilograme. Un singur „colectant“ adunase peste o mie de chilograme în moneta mărunță. Amatori de aceștia se vor fi aflând și în alte locuri.

**Premii pentru împădurit.** Ministrul r. u. de agricultură a destinat în anul curent premiile următoare pentru împădurit: Trei premii a 1000 cor., patru a 800 cor., patru a 600 cor., cinci a 500 cor., cinci a 300 cor. și patru a 200 cor. Cei interesați pot afla desluziri mai aproape în foaia oficială Budapești Közlöy din 5 Iunie 1915.

**Drept electoral.** Din Copenhaga se anunță, că regele Danemarcei a sancționat în 6 Iunie 1915 noua constituție radicală, care acordă și femeilor dreptul electoral universal.

**Dar francez Elveției.** Soldați elvețieni au prins înainte cu câteva săptămâni, un aeroplan francez, care se coborase în munții Jura. Comandamentul Elveției a întrebat autoritățile militare franceze, nu cumva doresc să vândă aeroplanul? Guvernul din Paris a răspuns, că dăruiește Elveției aeroplanul drept răsplătă pentru serviciile filantropice dovedite de autoritățile elvețiene cu prilejul transporturilor de răniți și internați francezi trecuți prin țară. Consiliul federal a primit darul.

**Fabrică de arme.** Renumita fabrică germană Krupp a hotărât se înființeze și în Constantinopol o fabrică de arme, ca în viitor să fie construite în Turcia toate tunurile, puștile și munițiile, de care are nevoie armata otomană.

**Entuziasmul tirolienelor.** Numeroase femei și fete din Tirol au înaintat autorităților militare din Brixen cereri pentru a fi chemate la serviciu militar.

**Impotriva atacurilor aeriene.** În piața domului din Milano s'au pus tunuri de apărare în contra aeroplanelor austro-ungare. Campaniile venețiană de asemenea a fost înarmată cu tunuri împotriva atacurilor ce s'ar îndrepta din văzduh asupra orașului.

**Refuz definitiv.** Zărele berlineze primesc stirea din Sofia, că guvernul bulgar a refuzat definitiv toate propunerile triplei, acum împătritei, înțelegeri.

**Și asta e profesiune.** La o casarmă din Paris tocmă s'au sosit câțiva bărbați să facă serviciu de ajutor. Un subofiter, ca să știe unde să-i aplice, întreabă pe fiecare: „Ce profesiune ai?“ — „Sânt procuror.“ — „Bine, dar dta?“ — „Redactor.“ — „Bine, dar dta?“ — „Eu sânt bărbatul unei dansatoare dela operă.“

**Aliații își retrag vasele de război.** Din Atena se anunță: De oarece în ultimele opt zile submarinele germane au torpilat vasele de linie Triumf, Majestic și Agamemnon, aliații s'au văzut nevoiți să-și trimită vasele mari de război îndărăt la Malta. Situația armatei engleze-franceze dela Dardanele, fiind astfel lipsită de sprijinul artileriei grele, a devenit foarte critică. Se crede, că nu va putea înălătura catastrofa ce o așteaptă.

**Examen de maturitate.** Miercuri s'a terminat examenul de maturitate la gimnaziul nostru din Brașov. Comisar al consistoriului a fost dl Matei Voileanu, asesor consistorial, ear reprezentant al guvernului dl Dr. Petru Ionescu. S'au înfățișat la examen 19 candidați. Între aceștia au obținut nota generală foarte bine cinci inși: Șerban Ciocâr, Emil Pop, Silviu Cărpinișan, Eugen Bran și Mircea C. Ionescu; nota bine 5, ear 9 candidați au fost declarați maturi. Cu acest prilej au rostit cuvântări dnii Matei Voileanu și directorul V. Onițiu, care a relevat faptul, că anul școlar curent este al 50-lea, de când se face examen de maturitate la gimnaziul nostru brașovean.

**Băi de apă rece.** Stabilimentul electric sibian anunță, că s'au deschis băile dela moara Schreier. Bilete de scaldă se vând cu prețurile vechi la casă și la conductorii tramvaiului electric. Se pot cumpăra și bilete de tramvai cu preț redus excepțional. Aceste bilete au valoare numai până la halta morii amintite mai sus.

**Anunț!** Onoraților preoți cari ne cer predicile de război: „Îndrăzniți, eu am biruit lumea!“ le răspundem că acele predici nu se vând, ci se dau gratuit, ca premii, abonaților „Revistei Teologice“, cari sunt în curent cu prețul abonamentului. Prin urmare, cei cari doresc să le aibă, să trimită abonamentul la „Rev. Teol.“ pe anul 1915 (10 cor) și imediat li se vor expedia predicile. La cererea mai multor preoți și pentru grațuitățile premii de azi, în anul acesta în mod excepțional dăm premiile tuturor celor ce vor achita întreg abonamentul pe 1915 — chiar dacă pe anii trecuți nu l-au plătit încă. Redacția „Revistei Teologice“.

**Balon italian d'asupra orașului Fiume.** Balonul Citta di Ferrara al „credinciosului aliat“ s'a arătat Marti deminează la 3 ore alarmând orașul Fiume prin explozia bombelor aruncate. Cam o jumătate de oră s'a învârtit în văzduh, apoi a dispărut în direcția spre Lussinpiccolo. Explozia bombelor n'a produs nici un incendiu. S'au aruncat cu totul 14 bucăți, dintre care numai una — mare cam cât un pucel de opt săptămâni — n'a explodat. Bombele au rănit trei membri din familia Bodola și au omorât o femeie. Unele au explodat pe acoperișe de case fără a răni persoane; altele au căzut pe șoseauă, unde n'au pricinuit pagobă. Balonul italian numit a fost de altfel urmărit și nimerit de unul din aeroplanele noastre.

**„Evangelia ca bază a vieții“.** Celebra lucrare a învățatului preot rusesc G. S. Petrow, intitulată „Evangelia ca bază a vieții“, a apărut în editura comisunii administrative a tipografiei arhidiecezane din Sibiu în traducere românească, făcută de domnul Teodor V. Păcățian, redactorul ziarului nostru. În cartea aceasta sunt tratate cu rară pricepere și cu multă putere de convingere temele următoare: Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu. Cartea se poate comanda dela librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar 1 cor. 50 fileri, plus 5 fileri porto postal.

**Știri școlare din Prusia.** Școlile primare din Prusia sânt cercetate de 7 milioane de copii. Țara are 40 mii de școli, — un număr imposant, la care firește se mai adaugă alte câteva mii din celelalte state germane. Puterile didactice în școlile primare prusiene se cifrează cu 145 mii, între cari sânt 100.000 învățători, 30.000 învățătoare și 15.000 învățători ajutoari. Capitala Berlin are 320 de școli primare. Numărul școlilor mijlocii este de 600, cu 100.000 elevi și 110.000 eleve. Școlile superioare (secundare) pentru băieți sânt 845 cu 300.000 școlari; pentru fete 400 de școli superioare cu 130.000 de eleve. Școlile secundare se împart în: gimnazii, gimnazii reale, școli reale superioare, progimnazii, progimnazii reale și școli reale. Universitățile Prusiei au 2000 de profesori cu 40.000 studenți. Mai sânt 20.000 escul-tatori la tehnică și la alte școli înalte.

### Posta redacției.

**Delamurș.** Vedem, cum să nu vedem, că mereu ne „foarfecă“ colegii dela celelalte foi, reproducând din ziarul nostru, când cu indicarea, când fără indicarea izvorului. Dar de ce să ne supere lucrul acesta? E doar o notă bună pentru ziarul nostru, e constatarea, că este în el material vrednic de a fi reprodus. Ce nu e frumos e, că unii colegi pun sub articolele reproduce numai literile T. R. făcându-și cetitorii se creadă, că sânt inițialele vreunui colaborator al lor, și ce e supărăcios pentru noi e numai, că noi nu ne prea putem revanșa.



Nr. 591/1915.

(84) 1-3

**Concurs.**

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sâmbăta-de-jos, tractul Făgăraș se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele arătate în coala B. și congrua dela stat.

Cerere să se trimită în termenul arătat subsemnatului oficiu protopresbiterial, iar concurenții să se prezinte cu prealabila înștiințare a oficiului protopresbiterial în vre-o Duminică sau sâmbătoara spre a cânta sau cuvânta.

Făgăraș, la 25 Martie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

**Nicolae Borzea**  
protopop.

Nr. 342/1915.

(83) 2-3

**Concurs.**

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 20 Ianuarie a. c. Nr. 91 Bis., pentru întregirea parohiei de cl. III-a Valea-Bulzului, protopresbiteratul Abrud. se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotației dela stat.

Ceice dorește a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite conform legilor din vigoare, acestui oficiu în termenul arătat și pe lângă prealabila înștiințare a subsemnatului se va prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoara la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra.

Abrud, 23 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial.

**Petru Popovici**  
protopresbiter.

Nr. 26/1915.

(81) 3-3

**Concurs.**

Pentru întregirea parohiei Fundata (Cl. III-a) se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B.

Cerere de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta la subscrisul oficiu protopresbiterial în termenul sus indicat având concurenții a se prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoara în biserică spre a cânta și predica, eventual celebra.

Zernești, în 10 Ianuarie 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. rom. al tractului Bran în conțelegere cu comitetul parohial.

**Ioan Hamsa**  
protopop.

**Cu toate că e rășboiu ca-feaua e cu 50% mai ieftină.**

Cafca americană de crutare foarte aromatică, cu spor și crutare. Un sac de probă 5 kilo **11 cor.** francat prin rambursă.

Căutăm agenți!

**Kaffee Export/H**

(79) 4-5 Budapest VI., Révay utca 24.

**A apărut**

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

**TESTAMENTUL**

marelui arhiepiscop-mitropolit

**Andrieu baron de Șaguna,**

și se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** cu prețul de **50 fileri** expedat prin postă + **5 fileri** porto postal.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

**Mărturisirea ortodoxă**

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la înscrierea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolara, sub titlul: „Τὰ συμβολικά βιβλία”. Atena. 1883.

În aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul etării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 fil.**

Revăzătorilor li se dă rabat **20%****A apărut**

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

**Carte de rugăciune,**

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în coare roșie și vândută cu **20 fileri**.

Format plăcat, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20%** rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletului, ci și pentru ostășii din resbel, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

**Cărți nouă apărute**

se află de vânzare la

**Librăria arhidiecezană, Sibiu.****Biblioteca Teatrală**

edată de Societatea Fondului de Teatru Român.

Nr. 28. Teodor Abt, Bucătăreasa, comedie

intr'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenescu, Iepu-

rașii la școală, cinci piese teatrale, dia-

loguri și patruleguri. Prețul 20 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie

intr'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, co-

medie intr'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog.

Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, co-

medie intr'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, co-

medie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie in-

tr'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell,

dramă istorică în 5 acte în versuri, tra-

ducere în forma originală de Stefan O.

Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courtenne, Învingeri stră-

lucite, piesă intr'un act. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 39. Micul mincinos, comedie în 2 acte,

localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, co-

medie intr'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și

Monoloage de declamat broș. I. Prețul

40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru

copii, în trei tablouri după povestea lui

I. Creangă, de Rada Prișcu. Prețul 30

fil. + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Os-

man, tragi-comedie intr'un act. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

**Biblioteca Cosinzeana**

care e redactată de dnul profesor Marin Deme-

trescu din Craiova, au apărut până acum:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Por-

nirile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 2-3. M. Demetrescu, Inceputurile Ome-

nirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4-5-6. Ilie N. Gelep, Pământul și

Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri.

+ 10 fil. porto.

Nr. 7-8. M. Demetrescu, Lecturi Geolo-

gice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri știin-

țifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

**Biblioteca Națională**

redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

Nr. 51-52-53. Pedagogia și Medicina,

Primejdia Alcoolismului și Vitejia Româ-

nilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 54-55-56. Bulgarii, Folosele Che-

miei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5

fil. porto.

Nr. 57-58-59. Apărarea Națională, Rușii

și Sgarcenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

**Biblioteca Flacăra.**

Nr. 7-8-9. H. G. Wells, Primii Oameni

în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambu-

lului, romane. Prețul 60 fil. + 10 fileri.

porto.

Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Ia-

poneză, roman din viața japoneză. Prețul

60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Pre-

țul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă

în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

**Biblioteca Minerva.**

Nr. 131-132. Tit. Liviu, Războiul Roma-

nilor cu Hanibal I-II. Prețul 60 fileri.

+ 10 fil. porto.

Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 135. Saltikow-Șcedrin, Povești. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30

fil. + 5 fil. porto.

Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba

lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața

plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30

fil. + 5 fil. porto.

Nr. 143-144. Camille Cocuand, Suferin-

țele Vulturului. Prețul 60 fil. + 10

fil. porto.

Nr. 145. Arthur Conan Doyle, Doctorul

negru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 146. I. Ciocărian, Fără noroc. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zilei. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 153. Emilia Tăller, Dragoste de scrii-

tor sau romanul lui Victor Hugo. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 154. Louis Iacoliot, Vânătorii de robi

dealungul Nilului albastru. Prețul 30 fil

+ 5 fil. porto.

Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de

alarmă. Prețul 30 fil. — 5 fil. porto.

**Biblioteca Istorică.**

Nr. 17. Paul Vulturului, după D. La-

croix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria.

Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Enrie IV, istoria

anecdotică a Franței. Prețul 80 fil. + 10

fil. porto.

**Biblioteca pentru toți.**

Nr. 862. Maurice Maeterlinck, Sora Bea-

trice, miracol în 3 acte. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 863-864. Vasile Conta, Incercări de

Metafizică, materialistă. Prețul 60 fil.

+ 10 fil. porto.

Nr. 865-866. G. Alina, Arta de a vorbi

în societate și diferite ocazii. Principii

oratorice și modeluri de toasturi, mici cu-

vântări etc. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 867-868. Iohn Ruskin, Comori și Gră-

dini, trei conferențe. Prețul 60 fil. + 10

fil. porto.

Nr. 869. Ioan Nenițescu, Pui de Lei, poezii

Eroice și Naționale. Prețul 30 fil. + 5

fil. porto.

Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și

Paradoxe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotniță. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchiul

Christea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, no-

vele și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 874-875. Paul Bourget, Dureroasa

Enigmă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 876-877. Dem. Mledenovici-Dalmed,

Curs Teoretic și Practic de Scamatorie.

Magie artificială. Prestidigitatie pentru

amatori și profesioniști. Prețul 60 fileri.

+ 10 fil. porto.

Nr. 878. C. Apostoliu, Povești alese pentru

copii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 879-880. Alfred de Musset, Emelina

Margot, romane. Prețul 60 fil. + 10 fil.

porto.

Nr. 888-889. V. Conta, Teoria Fatalis-

mului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 890. C. C. Sallustius, Despre Conjurația

lui Catilina, trad. din latinește. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 891-892. I. Budai-Deleanu, Țiganiada,

poemă eroic-comică în 12 cânturi. Prețul

60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 893. I. Turghenev, Anciar sau Arborele

Morții. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 894. M. Davidescu, La Fântâna Casta-

liei, poezii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 895. A. Cehov, Farmacista, romane și

schite. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

**Requisite de scris**

se pot procura

**Librăria arhidiecezană**

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.